
زمان لای ویتگنیشٹاین

1951_ludwig wittgenstein1889

نامادہ کردن و وەرگیرانی له ئینگلیزییه وه:

رپهر عوسمان عوزیری

له کاتی به کارهیتانی زماندا: دوو پرۆسه ههیه :

یه که میان: دهره کییه، که بریتیه له مامه له کردن له گه ل (نیشانه کاندایا)..
 دووه میان: ناوه کییه، که بریتیه له تیگه یشتنی په یوه نندییه کانی نیوان نیشانه کان..
 به وتهی ویتگنیشتاين: ئه رکی زانا و فه یله سوفه کان ئه وهیه که ده بیت
 گه مه کانی زمان په کبخه ن، و ئاگاداری ته له کانی ریزمان بن له ئاستی به کارهیتانی
 نیشانه ناوه کیی و دهره کییه کاندایا ..

ویتگنیشتاين: زیاتر گرنگی به زمان داوه وه کوو برۆسه یه ک که ملکه چی
 ریزمان ده کات.. له بهر ئه وهی کیشه فه لسه فیه کان بریتین له به هه له تیگه یشتن
 که (به پروونکردنه وهی ئه و ریزمانه ی که له کاتی به کارهیتانی فریودانه وه به
 کار دیت) ، به وه ئه و به هه له تیگه یشتنه نامینیت..

چوارچیوهی فه لسه فه به وه پیناسه ده کریت که به رهنگار بوونه وهی کیشه ی
 بیرکردنه وه مان ده بیته وه، له ریگای (زمان) هکه ماندایا..

فهلسه فه: له پیش هه موو شتیکدا، به رهنگار بوونه وهی ئه و کیشانه یه که
 هه ندیک له شیوه کانی دهر برین درووست کراون و هوی کیشه فه لسه فیه کانیش:
 که می زانست نییه، به لکوو به هوی تیکه ل و پیکه لبوون و ناریکوپیککی ئاسته کانی
 زانسته..!

زمان لای ویتگنیشتاين: ریگایه که بو زانست.. به هوی ئه وهی زمان ئامرازیکه
 بو تیگه یشتنی مانا له وتاردا.. و به بی ئه و په یوه نندییه ی که له نیوان زمان
 و بیرکردنه وه دا هه یه زمان هیهچ مانایه کی نامینیت بو فه لسه فه ی زانست و
 بیرکردنه وه و تیگه یشتن.. له بهر ئه وهی هه موو شتیک له نیو زماندا پروو ده دات.
 مه به ستی ویتگنیشتاين: ئاشکراکردنی ئه و په یوه نندییه ی نیوان زمان و جیهانه.. و
 چی ده توانریت بزانیته دهر باره ی ئه م په یوه نندییه؟ و چی ده توانین ئاشکرا بکه یین
 و بیسه لمینین دهر باره ی ئه م په یوه نندییه؟.. ویتگنیشتاين به شپرز هیه وه گه یشته
 ئه وهی که (زمان له چهنده ها پیکهاته ی لوجیکیه وه پیکهاتووه) و (ئه م پیکهاتانه
 ئه و سنوورانن که یاریده ره مان ده بن بو دیاریکردنی ماناکان) ، له بهر ئه وه
 (سنووری زمان) به پیی بیرکردنه وهی ویتگنیشتاين ده کاته (سنووری فه لسه فه)

ههروهه نهخوښی هر سهردهمیځ له سهردهمهکان چاره سهرده کریت، به جوړیک شیوازی ژیانی. خه لک بگورد ریټ، به لام نه خوښییه فلسه فیه کان ناتواندریټ چاره سهر بکرین، ته نیا ده بیټ جوړی بیرکردنه وه یان بگورد ریټ.

ههروهه (ئه و شته ی که ناکریت هیچی له سهر بللیت، ئه و ده بیټ بیدهنگی لی بکهیت)، ویتگنیشتاین هه لگری پارادوکسیکی ئاشکرایه: ئه مه خو ی قه دهغه یه کی سه ربار (superfluous) ی له خویدا هه لگرتووه، چونکه شتیکی قه دهغه دکات که خو ی هر (قه دهغه) و مه حاله. (واتا شتیکی که نه توانین بیلین، ئیدی بو هه ولنه دین بیلین، کاتیکی خو ی هر به بو نیاد قه دهغه یه و ناتواتریټ بگوتریټ، ئیدی تو بیدهنگ بیت و نه بیټ، ئه و هر نایه ته گو. لی رده له بری یه ک جار بیدهنگی، بیدهنگییه کی دووقات به ره مدینین که خالی نییه له ژاوه ژاودا. لی رده فلسه فیه و عیرفان یان فلسه فیه و ئیستاتیکی کاره سات ده که ونه به ران بهر یه کترییه وه که یه که میان لانی که می وتن به ره مدینیت و دوو همیشه به شیوه یه کی له خو بایانه بیدهنگییه کی وه رسکه ر ده خولقینیت: خالی رادیکیال ئه وه یه ئه و شته نه لیټ که ده شیت ئاسان بگوتریټ. ئه م بیدهنگییه مانا و وزه ی وتنیکی دوو جای له خویدا هه لگرتووه که یه که میان و تراوه و باوه که پوچه لیده کاته وه و دوو میشیان ئه گه ری وتنیکی دیکه و نویی له خویدا پاراستووه).